

YOKOHAMA'S IN GROOT EN KRIEL

Door: Luuk Hans.

Foto: Sigrid van Dort.

Introductie

Ik heb nog nooit Yokohama's in mijn kippenhok gehad. Ik werd tot dusverre afgeschrikt door de mooie lange staarten, die niet in mijn kippenhok passen. Toch zijn de Yokohama's altijd tot mijn favoriete rassen blijven behoren.

Geschiedenis

Voorlopers van de Yokohama leefden in China rond 800 van onze jaartelling en kwamen rond de 8ste en 9de eeuw (tijdens de Chinese Heian-periode) in Japan terecht. Of deze vogels met de naam 'Shokoku' echt als uitgangsmateriaal voor de Yokohama dienden, zal wel nooit bewezen kunnen worden.

De oorsprong van de Yokohama is, afgezien van bovenstaande, bijzonder. Het ras werd ingevoerd vanuit de Japanse havenstad Yokohama. Vandaar de naam. Dit gebeurde door een Franse missionaris, genaamd Girard.

De Yokohama's vonden vanaf 1864 hun weg in Europa, maar het duurde lang voordat ze in Amerika arriveerden en ze werden daar pas erkend in 1981. In dat jaar werden zowel de groten als de krielen erkend, in wit en de befaamde kleur wit-rood getekend.

Links: Yokohama haan. Geel (B) 2008.

Foto: Dirk de Jong.

Terugkomend op de bijzondere oorsprong: het ras is onbekend in Japan, noch is men bekend met de wit-rood getekende kleurslag. Niettemin is de Yokohama van origine Japans, maar waarschijnlijk speelde de Minohiki een belangrijke rol in haar ontstaan. Ook de Phoenix, een andere zgn. langstaart, is verwant aan de Yokohama. Dit alles heeft de Japanners niet belet om de Yokohama in 1940 als "cultureel erfenis" te bestempelen.

De Yokohama heeft een vechthoenderinslag. Echter, de pure aantrekkingskracht van dit sierhoen is – los van de rustige aard - de unieke kleurstelling, de lange, elegante staart met lange sikkels en zadel. Daarom behoren de Yokohama's tot de langstaarthoenders!

Rechts en onder: Yokohama's op de Avicorni Show, januari 2007. Eigenaar: J.R.C. Brouwer. Foto: AE.

Kleuren

Yokohama's komen het meest voor in wit-rood getekend. In Amerika noemen ze deze kleurslag, waar ze ook erkend is, rood geschouderd. Deze Amerikaanse kleuraanduiding doet m.i. geen recht aan deze kleurslag. Weliswaar heeft de haan mooie rode schouders, maar heeft hij ook meestal een mooie rode kleur met paretkening op de borst.

De haan van dit elegante, slanke ras heeft een lange staart met overvloedige sikkels en zadelbehang; alles in melkwit.

De vechthoender-aanblik is beperkt tot de kop; deze is redelijk klein en langgerekt en fijn van structuur. De kop is versierd met een kussenkam/ walnootkam, terwijl er nauwelijks kinlellen aanwezig zijn. De oren zijn rood en klein. Ze leggen niet veel eieren, hoewel dit, via voeding, gestimuleerd kan worden. Yokohama's hebben middellange gele poten.

Teneinde hun bevedering (staart!) goed te houden heeft dit ras een ruime droge ren en hoog geplaatste zitstokken nodig. Als je met een Yokohama-haan naar een show wilt (en wilt winnen!) kun je het beste deze haan apart huisvesten.

Vechthoender-inslag

De vechthoender-inslag komt waarschijnlijk van in kruising van vechthoenders, zoals de Shamo. Daarentegen heeft de Yokohama meer een fazantachtig uiterlijk, zoals de Sumatra's. De lange staart heeft dit hoen gemeen met de Phoenix.

Rechts: Bij deze haan is goed te zien dat ook de halsveren overvloedig en lang zijn. De rode kleur toont hier wat donker. Foto: Dirk de Jong.

Links: Close-up van de fraaie tekening: roomwitte parels op steenrode grondkleur. Foto: Sigrid van Dort.

Rechts: Witte Yokohama, USA. Foto: Dan Honour.

Yokohama's zijn relatieve lichtgewichten; een haan weegt 2,0 kg. en een volwassen hen ongeveer 1,6 kg.

Opgemerkt zij dat het Verenigd Koninkrijk geen Phoenix kent; een dier met een enkele kam en grijze poten, in verscheidene kleurslagen noemt men (ook) Yokohama.

Links: Yokohama krielhaan op de Nationale Wedstrijden in Ranst, België, jan. 2010. Eigenaar: Milan Van Landuyt. Foto: Dirk de Jong.

Yokohama krielen

Een dwergvorm van de Yokohama is pas laat, medio vorige eeuw, ontstaan.

De Duitsers komt de eer toe dat zij een dwergvorm van de Yokohama hebben geschapen. In dit land werden de krielen pas in 1965 erkend volgens de Standaard. De krielvorm werd gecreëerd

door gebruik te maken van klein gebleven Yokohama's, Oud Engelse Vechtkrielen en (witte) Duitse krielen. De krielen zijn in dezelfde kleuren erkend als de grote hoenders. Een haantje weegt ongeveer 750 gram en een hennetje 650 gram.

Rechts: Jonge krielhaan, Merelbeke 2007. Deze jonge haan mist nog enkele sikkels, maar op deze foto is de gewenste borsttekening goed te zien. Eigenaar: Maarten Vandewalle. Foto: Dirk de Jong.

Samenvattend

Het is de moeite waard om dit zeldzame sierhoen te houden. Zowel in groot als in kriel zijn het attractieve hoenders. In het bijzonder in de unieke kleur wit rood-getekend.

Onder: Oude hen met zeer goede kleur en tekening. Merelbeke (B) 2007. Eigenaar: Marc Vandewalle. Foto: Dirk de Jong.

